

Macron vastaan Kushner: Miekka ja kilpi -hyökkäys juutalaisuutta ja Euroopan uutta antisemitismia vastaan – mielipide

Juutalainen kansa kohtaa tänään suurimman selviytymishaasteensa 2 000 vuoteen: yrityksen kumota juutalaisvaltion ajatus ja sen kautta juutalaisuuden käsite.

RANSKAN presidentti Emmanuel Macron (R) ja Pennsylvanian presidentti Mahmoud Abbas kättelevät yhteisen lehdistötilaisuuden jälkeen Pariisin Elyseen presidentinpalatsissa 11. marraskuuta. (Kuva: CHRISTOPHE PETIT TESSON/POOL VIA REUTERS) Kirjoittanut [GOL KALEV](#) 22. MARRASKUUTA 2025 04:44 Päivitetty: 22. MARRASKUUTA 2025 05:24

Jokaisessa aikakaudessa on eurooppalaisten johtama yritys hävittää juutalaisuus. Joskus se tapahtuu fyysisesti – juutalaisten tappaminen juutalaisella – ja joskus ideologisesti.

Juutalainen kansa kohtaa tänään suurimman selviytymishaasteensa 2 000 vuoteen: yrityksen kumota juutalaisvaltion ajatus ja sen kautta juutalaisuuden käsite.

Tätä pahentaa Euroopan ja Amerikan välinen erimielisyys, sillä se käyttää juutalaisuuteen kohdistuvaa hyökkäystä välillisena hyökkäyksenä Yhdysvaltoja vastaan (esimerkiksi Kansainvälisen rikostuomioistuimen kautta).

Meillä on kuitenkin piilevä voimavara: antisemitismi. Toisin kuin aiempina vuosisatoina, nykyään on tabu olla avoin juutalaisvastainen. Siksi juutalaisuuden vastustaminen on naamioitava "antisionismiksi". Kuten tässä kolumnissa käsiteltiin, kun juutalaisuuden muutos ja sionismi on nyt sen ankkuri (juutalaisuus 3.0), juutalaisuuden olemassaolon uhka vähenee.

Syyskuussa 2023 järjestimme juutalaisuuden 3.0 -symposiumin Jerusalemin Begin Heritage Centerissä, jossa esittelimme tien juutalaisuuden tuhoamiseen Israelin arvostelun ja antisionismin kautta. Kolme viikkoa myöhemmin, lokakuun 7. päivä – juutalaisuus 3.0 muuttui teesistä arjen todellisuuden kuvaukseksi: juutalaiset todella vedettiin juutalaisuuteensa sionismin ja juutalaisvaltion kautta – halusivatpa he sitä tai eivät.

Charles Kushner, uusi Yhdysvaltain suurlähettiläs Ranskassa ja Monacossa, lähtee Elysee-presidentin palatsista Pariisissa tapaamisen jälkeen Ranskan

presidentin kanssa 18. heinäkuuta 2025. (kuva: Ludovic Marin/AFP Getty Imagesin kautta)Kuitenkin [7. lokakuuta](#) vahvisti myös juutalaisuuden puolustusstrategian. Itse asiassa kahden vuoden aikana juutalaisuutta vastaan on toteutettu ideologinen hyökkäys miekalla ja kilvellä.

Miekka oli sovitus ikivanhoista eurooppalaisista veriherjauksista: syytöksistä siitä, että juutalaiset jälleen tappavat lapsia (juutalaisvaltion kautta) ja että juutalaiset jälleen tahallaan näännyttävät muita kansoja (juutalaisvaltion kautta). Kilpenä oli juutalaisuus 2.0 – illuusio, että juutalaisuus on vain uskonto; siksi tällainen juutalaisvaltion herjaaminen ei ole antisemitismia.

Macronin miekka ja kilpi

[Ranskan presidentti Emmanuel Macron](#) on ollut eturintamassa tässä miekka ja kilpi -hyökkäyksessä juutalaisuutta vastaan – mukaan lukien lupauksessa, että toista kertaa 80 vuoden sisällä Ranska tekisi yhteistyötä juutalaisten massapidätystoimissa, alkaen juutalaisvaltion johtajista.

Macron lobbasi sitten juutalaisvaltion saarron puolesta keskellä taistelua, tukien tehokkaasti Hamasin sotaponnistuksia, ja osallistui siihen, mitä pidetään yhtenä vuosisadan suurimmista valtion tukemista antisemitismistä: juutalaisten turvattomuuden juurruttamiseen vanhan eurooppalaisen sanktioiden asettamisen kautta. Ei kuitenkaan juutalaisia Euroopassa, jotka harjoittavat uskontoaan (juutalaisuus 2.0), vaan vain juutalaiset Israelissa, jotka taistelevat juutalaisen kansan selviytymisen puolesta (juutalaisuus 3.0).

Kuitenkin samoina kahtena vuonna Macron otti myös vahvan kannan 1900-luvun juutalaisuuden uhkaa vastaan: hän osallistui Auschwitzin tuhoamisleirin vapauttamisen 80-vuotisjuhlaan ja varasi arvokasta aikaa huippukokouksessa saksalaisen kollegansa kanssa laskeakseen seppeleen Euroopan murhattujen juutalaisten muistomerkeille.

Vastaten pääministeri Benjamin Netanyahu'n huoleen antisemitismin dramaattisesta lisääntymisestä Ranskassa, Macron julkaisi elokuussa *Le Monde* -lehdessä raivostuttavan avoimen kirjeen, jossa hän sanoi: "Taistelua antisemitismia vastaan ei saa aseistaa, eikä se lietsoa eripuraa Israelin ja Ranskan välillä."

Muutamaa viikkoa myöhemmin Ranskan presidentti jatkoi tämän eripuran lietsomista: hän käynnisti kansainvälisen pyrkimyksen palkita Hamasin 7. lokakuuta tapahtuneet julmuudet palestiinalaisvaltion julistamisella.

Macronin ja muiden eurooppalaisten johtajien yllytykset levisivät Amerikkaan – eikä vain edistyksellisiin piireihin. Jotkut MAGA-liikkeeseen liittyvät asiantuntijat omaksuivat eurooppalaisen kieltämisen Amerikan vallankumouksen keskeisistä osa-alueista ja ovat syyttäneet juutalaisia omista ongelmistaan – eurooppalainen käytäntö vuosisatojen ajan. Tämä samalla haastoi Yhdysvaltojen juutalais-kristilliset juuret, jotka muodostuivat ideologisena pakona Euroopasta.

Yhdysvallat ryhtyy toimiin

Kun kävi selväksi, että hyökkäys juutalaisuutta vastaan oli muodostumassa strategiseksi uhaksi Yhdysvalloille ja maailmanlaajuiselle vakaudelle, [presidentti Donald Trump](#) ryhtyi rohkeisiin toimiin, kuten Project Estherin kautta, joka oli suunniteltu torjumaan antisemitismin nousua. Palm Beachilla, Floridassa, aiemmin tänä vuonna pidetty huippukokous antoi lisää konkreettisia suosituksia.

Silti Ranskassa Macron jatkoi väärän sodan – toisen maailmansodan (1940-luku) – käymistä väärillä taktikoilla – symbolisella eleellä.

Tässä taustassa Yhdysvaltain Ranskan-suurlähettiläs Charles Kushner julkaisi avoimen kirjeen Macronille *The Wall Street Journalissa*, ilmaisten "syvän huolensa antisemitismin dramaattisesta kasvusta Ranskassa" ja "hallituksenne riittämättömästä toimista sen torjumiseksi."

Sen sijaan, että olisi pyytänyt Yhdysvaltojen apua vaikeuksien torjumiseksi, Pariisi kutsui suurlähettiläänsä hylkäämään ja kutsui hänen väitteitään "hyväksymättömiksi."

Ranskan riita Yhdysvaltojen kanssa Kushnerin kirjeen vuoksi kertoo paljon, sillä sillä sillä sillä on pitkä lista Yhdysvaltojen pyyntöjä. Se korostaa keskeistä kohtaa: hyökkäys juutalaisuutta vastaan on eurooppalainen prioriteetti, vaikka se vaarantaisi itsesuojelun. Esimerkiksi Pariisin palestiinalaisvaltion tunnustamisella ei ollut käytännön vaikutusta Lähi-idässä, mutta se aiheutti vakavaa vahinkoa Ranskalle, sillä se ruokki alkavaa eurooppalaista muslimikansallista liikettä.

Ranskan riita juutalaiskansan kanssa ei alkanut Macronista. Se juontaa juurensa Ranskan vallankumoukseen – antiteistiseen vallankumoukseen, jyrkässä ristiriidassa uskonnollisiin amerikkalaisiin ja sionistisiin vallankumouksiin.

Ranska kehittyi vastustamaan juutalaisuutta, rinnakkain innokkaasti kristinuskoa ja Jumalaa kohtaan. Se jopa muutti viikon seitsemästä päivästä kymmeneen päivään, vain kumotakseen juutalais-kristillisen ajatuksen, että Jumala loi maailman. (Tämä epäonnistui muutaman vuoden jälkeen käytännön syistä.)

Juutalaisuus 2.0 on ranskalaisen eetoksen ydin

Ranskan on pysyttävä juutalaisuudessa 2.0 osana sen olemassaolon tarkoitusta. Sen suhdetta juutalaisiin ohjaa Ranskan vallankumouksen käsite, joka esitettiin parlamentissa vuonna 1789: "Meidän on kieltäytettävä kaikesta juutalaisille kansakuntana ja annettava kaikki juutalaisille yksilöinä."

Ranskan vastustus sionismia ja juutalaista nationalismia kohtaan on rakenteellinen. Se kanavoi vastustuksensa juutalaisuutta kohtaan johdonmukaisesti juutalaiskansan (juutalaisuus 3.0) kautta, ei juutalaisen uskonnon (2.0). Näin kävi 1800-luvun lopun juutalaisia vastaan suunnatussa kampanjassa, jota johti ranskalainen sanomalehti *La Libre Parole* ("sananvapaus"), pahamaineisessa [Dreyfus-tapauksessa](#), joka jakoi maan juutalaisten roolin vuoksi tasavallassa (juutalaiset musiikissa on yksi asia, mutta armeijassa?), sekä Ranskan yhteistyössä Saksan kanssa pyrkimyksessä tuhota juutalainen kansa fyysisesti.

Itse asiassa, kuten Kushner oikein totesi: "Antisemitismillä on pitkä, arpeutunut ranskalainen elämä."

Se on varmasti tänään. Kuten Kushner kirjoitti: "Eleet palestiinalaisvaltion tunnustamiseksi rohkaisevat ääriliikkeitä, ruokkivat väkivaltaa ja vaarantavat juutalaiselämän Ranskassa."

Tämä kävi ilmi viime viikolla, kun savupommit keskeyttivät Pariisin Israelin filharmonisen orkesterin esityksen (juutalaiset armeijassa yhdessä asiassa, mutta juutalaiset musiikissa?).

Macron vähättelee kaiken tämän, väittäen käytännössä, että olemme juutalaisuuden 2.0 vaiheessa – hän osallistuu säännöllisesti holokaustin muistotilaisuuksiin ja ilmaisee nollatoleranssin viime vuosisadan juutalaisuhalle.

Kuitenkin Kushner päätti kirjeensä siihen, mitä tässä kolumnissa kutsumme juutalaisuuden 3.0:n keskeiseksi periaatteena: "Nykymaailmassa antisionismi on antisemitismiä." ■

Kirjoittaja on The Assault on Judaism: The Existential Threat Is Coming from the West ja hän on Judaism 3.0 -ajatushautomon puheenjohtaja. Lisää hänen geopolittisista analyyseistään: europeandjerusalem.com.